REPLIKA

a parte W. JP. Ignacego Bobkiewicza Porucznika Powiatu Mozyrſkiego.

Z W. JP. Ierzym Bołbaſem Roſtockim Sędzią Grodzkim Powiatu Słonimſkiego.

Już wieloliczne otym dowody złożone w produkcie dały sądowi wiedzieć jakiego celu była umowa między W. Roſtockim Sędzią w Roku 1771. Ianuar: dnia 21. zaszła, i co do czasu i co do swych ſkutkow, przeto to ſię tu to nie powtarza,

Mianowicie: Iż wzioł Sędzia summy dwie, jedną na Obligu W. JP. Andrzeia Suchodolſkiego czyli złł: 2,100, a drugą pod nazwiſkiem Obligu JP. Kazimierza Sudaka Mizgiera czyli: złł: 1,600. ſposobem nieprzyzwoitym a w tym ſię konwinkuie raz co do czasu takowego wzięcia, drugi raz co do poſtępku iż umiał i takową summę z krzywdą Dziedzicowi odiąć i przez rożne kroki sprawiedliwość mu albo odmowić, albo zoſtawić bez ſkutku

Mimo wszyſtkie zaś do usprawiedliwienia tego konwencyi Dokumenta zażyte w odpowiedzi przyczyny, to być zatartym i odmawionym nie mogło. Iż summa na uspokoienie iakby pretenſiow Sędziego zażyta była i ieſt Dobkiewiczowſka.

Swiadczy o tym naypirzod wyraz w własnym Dokumencie, że pretenſia do Mizgiera i Nielubowicza formowana, ex vi zabrania wszelkiey Dobkiewiczowſkiey subſtancyi, przepowiada to oraz Manifeſt Szlachty w Ro 1775. Febr: 6. dnia od tychże Mizgiera i Nielubowicza na Sędziego zanieſiony i tęż summę ulegaiącą być konwikcyi Dobkiewicza poświadczaiący.

Y mowi też o tym własny wlewek teyże Szlachty teraz w Roku 1780. Ianuarii dnia 24. Ignacemu Dobkiewiczowi wydany, czyli dowody od ſamychże ſtron i od samychże JP. Sędziego Ewiktorow wypływaiące, na przeciw ktorym mowić ieſt nie właściwym.

Czemu to tak? bowiem do kogo więcey należy wiadomość o rzeczy, i wyznanie o rzeczy? jeśli nie do ſamych teyże rzeczy Aktorow? bowiem wyprzeć tego: o czym ſama na ſiebie wyznaje ſtrona, nicht obcy w ſtanie nie jeſt.

Bowiem nakoniec prawo o Ewiktorach w Konſt: 1368. pod Art: 23. Rozd: 7. w Statucie położoney głos Ewiktorow za ważny zawſze do przekonania Poſſeſſora jakiey rzeczy rozumie.

Wyraz nadto w Dokumencie Sędziego, jeſt jego właſnym na to Dokumentem.

Choćby więc powody w konwencyi pewne i uſprawiedliwione były, konwikcya ta zawſze wyſtępna, przeto: że jeſt płacona Majątkiem Dobkiewicza, bez ſamego Dobkiewicza, bez przekonania i konwikcyi jego. Więc wprzody rescissia kontraktu zmownego być ma, a potym do przekonywania w rzeczy ſamego Aktora in foro Competenti JP. Sędziamu otworzyć ſię może prawo.

A Zno-

Znowu do dowodu około tegoż: że Summa, mianowicie pierwsza 1100 złł: na Obligu JP. Andrzeja Suchodolskiego (którą JP. Rostocki odebrał, ponieważ Obligu nie składa) dodaje się wyraz w Dekrecie Grodz: Słon: w produkcie wymieniony, że Summa ta od Stefana Mizgiera zapisana Zonie napotym będącey za Dobkiewiczem, a od oneyże dla Jozefa Dobkiewicza jey Męża.

Który to Dekret w całym swym Głosie tym bardziey ma konwinkować Sędz: że on sam go ferował i składał, i że sam znow on był Aktorem świadectwa Inkwizycyi.

Zaś Argument żaden z terminu w Juramencie Dobkiewicza zle stosowanego, być brunym nie może, przeto: iż w nim jest wyraz: *że Dobkiewicz Jozef żadney Mizgierow Summy nie brał i nie utracił*, gdyby dla tego summę tę za straconą rozumieć.

Nic bowiem być silnieyszego nie może nad głos własnychże rzeczy Aktorow, którzy inaczey, czyli: że summa ta na Obligu Suchodolskiego pozostała, wyznają. *W*szak Aktorowi każdemu nie tylko odstąpienie od opinii jakiey, lecz nawet od całey Dekretowey rzeczy jest wolne.

Wszak znowu: iż Jozef Dobkiewicz w żadney rzeczy utratnym nie był, wyraz i świadectwa są w tymże pomienionym Dekrecie. *Vide*

Pogotowiu: że Oblig drugi na 1600. złch od Kazimierza Sudaka Mizgiera iest na Imie samych Mizgiera i Nielubowicza, to około natury summy nie przekonywa,

Bowiem oni jako Majątek cały Dobkiewiczowski zabrali, tak summy na swe Imiona zawodzić sposobnemi byli, lecz wszystko wyraz ułatwia konwencyi.

Iż ta pretensia formowana była, exvi zebrania wszelkiey Dobkiewiczowskiey substancyi. Więc zła czyli extra Dziedzica umowa skutek swoy tracić zawsze powinna z tego pierwiastkowego względu.

Coż znow? kiedy się ta okazuje opłata Sędziego, że iest bez żadney przyczyny na usprawiedliwienie zaś celu tego konwencyi, położył JP. Sędzia tłum Dokumentow tę wszakże częścią są extra Ipsawy, częścią rzecz nawet odkrywające. I dla tego tu się pokrótce znoszą:

Mianowicie jakim obrótem łożyła się possesia Mttści Kotowszczyzny? od Sudakow Mizgierow wyszła wybadywania się nie iest to punktem istotnym sprawy.

Ani Proceder na Sudakow Mizgierow zaszły, iest konwikcią na Mizgierow tegoż Imienia Podubniow, którzy to byli zaborcami majątku JP. Jozefa Dobkiewicza, i między któremi ta iest różnica to iest: że Dziedzic Kotowszczyzny są Sudakowie Mizgierowie, a Possesorem jey był Stefan Podubień Mizgier.

Czynione więc Expulsie od Sudakow Mizgierow, wiedziony między niemi Imieniem *W*asilewskich Proceder i konwikcie, jakim przymiotem nadawać mogą tytuł pretensyi do Domu Podubniow Mizgierow) jakom iuż mówił obcego) czyli też dawać powod godziwy kombinacyi?

Tewszakżeużyte są na pozor nie przyzwolcie, aż do Dokumentu wlewku od JPanow Dobkiewiczow na Kotowszczyznę dla Sobolewskich pod datą 1753. Maja dnia 9.

Tym Dokumentem rozumiano całą włożyć ptetensią na Imie Jozefa Dobkiewicza przez moc Ewikcyi i nadto na JPanow Mizgiera i Nielubowicza kombinacią składających.

Takowy wszakże Argument do obarczenia maiątku Dobkiewicza niknie, przez tę uwagę: że tenże Dobkiewicz ewikcyi w tym Dokumencie nie opisywał (vide).

Daley? sam Rostocki to wyznał w Produkcie na kolumnie zwszey że Franciszek Mizgier Kotowszczyzny Dziedzic namówił do wykupienia od Dobkiewicza w tym sposobie Mi-

Mikołaia Wasilewskiego (vide) więc to przelanie possessyi było to loco wykupna i wykupnem samym, lecz nie przewodem wlewku z Ewikcyą.

Kiedyż więc Possessor postępuiący Dziedzicowi zastawną possessyą, iest ieszcze obciążony do zastępowania Dziedzictwa? skąd znowu taż ewikcya? kiedy ona się w Dokumencie nie czyta? czyż strona może Arbitralnie na kogo ciężary wkładać:

A do tego Ewikcya kiedy należna była od Dobkiewicza, kontrakt z kim innym źle i urywczo czyniony był, kiedy z kim obcym, kiedy bez Sukcessora onegoż.

To co do Dokumentu i powodu pierwszego, że przez moc Ewikcyi pretensya i ugoda.

Gdyby znowu kondemnat tyle ile w Produkcie wyliczono (a wszakże nie złożono) było otrzymywanych wniesionym to iest nad istotę

Owszem Dekret się Produkuie pod datą 1765. Iun: 11. w którym żaden Podubien Mizgier kondemnowanym nie był i z którego dowod że insze kondemnaty nawet na drugich contra gradum juris i bez podania Pozwow otrzymywane były, a przeto pokassowane widzieć.

Zaś w 1765. 8br: 3. nic na Iozefową Dobkiewiczową z stopniow nie wypadło, iedno, iedna kopia z spraw i komportacya testamentu.

W 1766. 8bra 1. iterum taż komportacya, a w 1770 jako w Produkcie złożono pierwszy Dekret kontumacyiny na bannicyę doczesną. Widzieć cały Proceder.

Więc konwikcye i kondemnaty tak dalece exagierowane nie dawsły powodu do takowey opłaty mocnego; jako iest wyrażona w akcie kowencyi.

Koleyno ani zapis pod tytułem kwitacyiny w Roku 1766. 8bra 3. dnia od IPP. Mizgiera i Nielubowicza dany na Imie IP. Kazimierza, był pobudką silną pretensyi IPP. Wasilewskich ! godzenia Szlahty z Rostockim Sędzią, lubo to wzięto znowu od strony za główny do skonwinkowania fundament

Lecz cóż on stanowił, żadnego Kazimierz Sudak Mizgier za nim nie czynił do Folwarku Kotowszczyzny prawa i stopnia, żadney intruzyi, żadnego oto nie złożono nań Processu ani skargi.

Y większą by sam Kazimierz Sudak Mizgier mógł mieć pretensyą o źle dołączoną w zapisie kwitacyinym wolność dochodzenia niektórych Kotowszczyzny gruntow dawszy pieniądze, niżeli IPP. Wasilewscy ani kłóceni ani turbowani w swoiey possessyi.

Oblig znowu od Kazimierza Sudaka kiedy chce IP. Sędzia utytułować być z kontraktu i ugody wypływaiącym, mówi na przeciw treści zapisu, bo w nim iest wyraz: że bez żadnego kontraktu.

Daley że wnosi ten Oblig Obligiem być nie pewnym, mówi to naprzeciw własney przeyrzałości, bo wszakże brać rzeczy niepewney zwłaszcza opisuiąc ewikcyą swoią pewnie niechciałby.

Manifest w koniec pod R. 1766. 8br: 4. od Wasilewskich zaniesiony, jako nic w sobie nie zawiera ni wypisuie. tak też nic ni dowodzi z ustaw Art; 19, Roz: 4.

Koleyno: prawo zastawne od IPP. Wasilewskich w Roku 1766. 9br: 26. wydane na Czapleiewskich gdyby było po kilku kondemnatach tego w nim nie masz czytać.

Prawo na tychże Czapleiewskich od Katarzyny Wasilewskiey, tychże kondemnat liczby nie wyraża, przydać do tego że Wasilewska ani Dziedziczką pretensyow była.

Tu animadvertendum! że w tych zapisach czyli wlewkach Wasilewscy nie opisnią swoich krzywd i pretensiow do Mizgierow mianych, lecz mieli

A2 tylo

tylo jednę iakby pretensyą z mocy wlewku Kazimierzowi Sudakowi Mizgierowi danego.

A gdy tenże Mizgier wlewku tego swoiego niepopierał intruzya żadna dla Wasilewskich się niestała więc nie mieli Wasilewscy takiey pretensyi iakąby tak opłacać trzeba.

Jeszcze co? kiedy oni byli tak w possessyi spokoyney, więc większą miał krzywdę i pretensyą Kazimierz Sudak nabywaiący wlewek, a ten wszakże niemiał, ani wydał IP. Rostockiemu swego wlewku.

Zatym pretensya szukana u Wasilewskich a w istocie pretext z tego powodu ustaie, mogliż znowu Mizgier i Nielubowicz bez innego celu tyle i tak łatwo płacić W. Rostockiemu za pretensyą nic nie importuiącą? co większa gdy ta nic im spokoyności nie sprawowała kiedy Kazimierz Sudak nabywaiący wlewek z strony swey ich nie zaspokoił, ani od niego razem z witacyą oni wzieli.

Jakaż rostropność pozwalałaby w istocie opłacać taką pretensyą w którey nayglównieyszy pretensor Kazimierz Mizgier nie zaspokoiony, i ieśliż Oblig wydany był od niego (jak mówi Sędzia) ad opparentiam czyliż też sama rostropność nie radziłaby raczey wrócić go samemu wydawcy i Aktorowi? czyż pozwoliłaby też rostropność wlewać komu go do dochodzenia, a nie uspokoić barziey pretensora potrzebnego to iest Kazimierza Sudaka.

Jeśliż znowu Szlachta dała Sędziemu w stopniu Wasilewskich nie maiących żadney krzywdy całą swą niemal substancyą w tychto Obligach, cóż więc iey pozostało do uspokoienia Kazimierza Sudaka, a ieśli zaś w pomoc i protekcyą Sędziego ufali, że im wżdy żaden pretensor nie może zaszkodzić, więc to samo w istocie nie iest tylko owoc i definicia samey korrupcyi.

Lecz na co więcey kiedy Rostocki uznał za słaby powod wlewek Wasilewskich iako niemaiących żadney istotney krzywdy ani konwikcyi.

Bowiem w prawie od Czapleiewskich w 1771. Ianuar: 5. dnia już i pretensyą nawet po Katarzynie z Czapleiewskich Dobkiewiczowey mimo po niey pozostałego Syna (jako wyrażone iest w Produkcie) sobie dołączył i wlewek na to przyiął czytać.

Otoż iakiey to iest natury pretensya? jak nieprzyzwoita i nie właściwa? odsyłam w tym do wyrazow w Produkcie.

Co więc okazuie zamiar ugody być na oko pretextowym i niesłusznym, iest i to że JPP, Mizgier i Nielubowicz i ten punkt wlewku akceptowali za ważny, bo cały wlewek od Czaplejewskich mu approbowali.

Prędzey zaś by z zmysłow wyzuć można było, niżli żeby też Szlachta mogła pozwolić na Sukcessyą wniosku Dobkiewiczowey mimo iey Syna, a swojego Antecessora, po którym cała ich iest substancya.

Lecz co iest w celu ugody? wrocenie Regestru rzeczy Jozefa Dobkiewicza na drodze sporządzonego, ukryta pomoc i zasłoniona terminem ewikcyi.

Więc znowu kiedy i z Majątku cudzego płaci Regestr ruchomości był iey owocem nie w padaiący w Kotowszczyzny sprawę upada nadto sposob justifikacyi przez umowić usiłowane mocne do kombinowania się powody, a przeto to iest: co zostawia zapis ugodliwy przez odięcie pretextowych przyczyn istnym pomocy i zakupioney promocyi objektem, a przeto z wszystkich miar podeyrzenia pełnym.

Cóż znowu w koniec biorąc z tych mocnych konwikciow i okoliczności (które się jednak tu nie powtarzaią) mianowicie co do czasu?

Sam to wyznał w Produkcie Sędzia, że nie wprzód wszystkie zawierane były koło interesu tego kroki, aż wprzód ów fatalny rozbój na drodze, a daley zaginienie samey Jozefa Dobkiewicza osoby stały się.

Jak Grodowy Sędzia i jak akcyą widząc w własnym Ptcieswym stałą z prawa (delacyą nawet sobie przepisuiącego) i z oświadczonego wprzędy

dy trzymania Regestru do konwikcyi użyć się mającego, nie mógł się Sędzia godzić z Konst: 1726. Ru

A ugoda taka nikczemna, i karę nań ściągająca.

Ieśli zaś miał Pretensie realne, to więcey przyzwoitym było Procederem kończyć niżli ugodę taką, lecz Sędzia tyle zyskać przez Sąd niespodziewał się, gdyż jeśli miał jakie Prawo do Obligu Kazimierza Mizgiera, jakież wtedy mógł mieć choć ewentualne do Obligu Suchodolskiego?

Jeśli zaś Kondemnata banicyi doczesney otrzymana była ugody objektem, ta takiey zapłaty nie wyciągała, i nie zasługowała.

Iż opisał Ewikcyą iż wpłynął w sprawę, a sam Aktorem będąc sądził: iż się nie wiernie sprawował w wery fikacyi Aktach, iż Summy te wzięte objektowi sprawy i sprawie odjął, iż własnemi Ewiktorow swoich Manifestami w tym oskarżony, iż mimo Dekreta Trbskie, Areszta na Summy sądzone Dobkiewiczowi zakładał, że Folwarki Mizgiera i Nielubowicza inckwitacyi podległe dezolował, Budynki zwoził, Ogrody demoliował, że miał takiemi krokami sposob tak zawarowaney przez prawo satisfakcyi i exekucyi, od Roku 1774. aż do tąd zupełnie przeciągnąć i przedłużyć, czyniąc w tym wykroczenie nie tylko jak Sędzia bliżey do zachowania praw należący, ale nawet jak Obywatel każdy bez zdolności wymówienia się.

Że o tych wszystkich kontrawencyi stopnia ch świadczą dwa Urzędowe Listy, i Processa, i że nakoniec Szlachta Mizgier i Nielubowicz nie mając czym czynić dla Dekretow Trybun: skutek w Roku 1780. Jan: dnia 24. przez wlewek swoy przyznany, przelała pretensye swe na Dobkiewicza, a cele i skryte ugody zamiary odkryła, i zaprzysiądz nawet na realności tego oświadczyła się. „ Wszystko to wyrazow w produkcie i do onego rzecz się odsyła.

Skutki takowe ciągnące się pasmem, które mimo same główne powody okazują Sędz: Interessowanie i zakupienie, który wziął płacę, i nie przyzwoicie i darmo i nadto cudzą.

Umiał jednak Ewikcyą swą zaskutecznić, i aż do poddania się pod karę w Art: 96. Roz: 4. przepisaną, prawołomne i buntownicze przeciw Dekretom okazywać kroki,

Gdyby korrupcya samych tylko dla siebie do dowodu przyznanych Dokumentow wyciągała, daremnaby była prawami nadana wolność czynienia o nią, któż bowiem takowe dalcła nie stara się ukryć w jak naypodchlebnieysze sobie zasłony tytuły nazwiska,

Daremneby więc było prawo, a przepis w Art: 77. Roz: 4. nie brałby swego skutku, który rzeczy każe dowodzić przez Pisma, świadki i przez przysięgi, i przez pewne znaki i okoliczności. Otoż mimo te tak ogromne znaki, Dobkiewicz na tym, jako w celu pomocy, i protekcyi są brane summy przysięgą etiam samotrzeć. Więc i w dowodzie potior liczbą, i do dowodu potier, jak przy okolicznościach Dokumentowych.

Ta zaś objekcya nic nie znaczy, że Dobkiewicz Pstrockę kwitował, mając on bowiem Dekretem ostatnim sądzone sobie 4799 złch wziął od Pstrockiey 3000, a 1799. czyli resztę summy, oraz expensa prawne i konwikcye kontrawencyine zachował sobie na pretensyi którą ma u JPana Sędziego.

Pogotowiu Testimonia na cały interess od Szlachty wzięte, Sędziego nie ewinkują, bo Konst: 1588. Swiadectw z kartek przyimować nie pozwala, i JPan Dobkiewicz równe ofiarowane sobie mając Testimonia przez wzgląd na to prawo nie przyjął, bo w koniec Testimonia tam nie ważne, gdzie rzecz z Dokumentow się wyjaśnia.

Dowod w koniec kondyktu i interessowania Sędz: i z tąd: że gdy za Dekre

B kre

kretem teraz Kontum: Urzędnik na Exekucyą do Folwarku Sędziego ziezdżał, JP. Nielubowicz od onego bronił exekucyi, i nawet aż do zbicia Furmana Urzędniczego. *Na to List Urzędnika Testymonialny.*

A zatym z wszystkich uwag, mają wziąć skutek prawa w Konst: 1726. i 1766.

Quod vero ad pœnam talionis nie przeto by rzecz wyciągała, lecz zracyi położonego złego w tym rozumienia, domawia się Dobkiewicz.

Nie skarży on o kryminał, ani o pochwałki następowaniana życia, więc nie wypada pœna talionis.

Konst: 1766. Wykraczającego ex abusu Urzędnika odsądzeniem ab activitate na rok, czy lat kilka karać każe, i dokłada: nie dowodzący temiż karami ma być karany.

Toż o tym i poślednia Konst: 1775. do pierwszego prawa referująca się.

Wyższość zaś Urzędu, in æquali Republica nic nie stanowi, jakie bowiem prawo dla Urzędnikow, takie dla Cywilnych wszystkich w art: 62. R. 4. Konst: 1726. de Honestate. Ze wszyscy oraz równym prawem się sądzą i karzą, wyrok prawa w Ar: 1. Roz: 1.

Lecz nadto Dobkiewicz ma Ewiktorow i powod z Manifestu, i przez wiewek sobie dany przysiężenia warunek, a zatym ich zastępstwo, lubo dobroć interesu jego nie każą mu obawiać się kary.